

Vliv parazitů na organismus a účinnost koloidního stříbra při jejich likvidaci

Bakterie je jednobuněčný prokaryotický organismus, který se nejčastěji rozmnožuje metodou binárního dělení. Obsahuje obě nukleové kyseliny, DNA i RNA. Bakterie patří mezi nejstarší a nejrozšířenější organismy na světě.

Virus je drobný vnitrobuněčný cizopasník, který na rozdíl od bakteriální buňky nemá žádné metabolické aktivity a k životu i množení potřebuje živou hostitelskou buňku. Obsahuje pouze jeden typ nukleové kyseliny, DNA nebo RNA. Množení probíhá tak, že hostitelská buňka zpracuje virovou genetickou informaci jako svou vlastní. Viry se tudíž nemnoží, ale jsou pomnožovány hostitelskou buňkou.

Parazit, bakterie nebo virus je tudíž organismus, který využívá k životu prostředí jiného jedince. V lidském těle svou činností způsobuje střevní potíže (nadýmání, zácpu, průjem), alergie, kožní obtíže (ekzémy), únavový syndrom, spouští procesy autoimunitních reakcí, astma a mnoho dalších obtíží způsobených jejich přítomností v těle.

Parazity získáváme kontaktem s osobami nebo zvířaty (zejména domácími mazlíčky), které jsou již kontaminovány, po kousnutí komárem, běháním v písku na bosu, požíváním neomyté zeleniny a ovoce nebo nesprávně tepelně upraveného masa a pitím kontaminované vody.

K jejich likvidaci velmi účinně přispívají koloidní roztoky. Jeden z neúčinnějších je **koloidní stříbro**, které je známo již mnoho tisíciletí a stále zaujímá významné místo v boji s různými potížemi způsobenými bakteriemi, viry nebo parazity.

Jakým způsobem tedy koloidní stříbro funguje? Kladně nabyté ionty (částice) stříbra jsou velmi reaktivní, a proto se dokáží spojit se základními stavebními prvky bakteriálních buněk, jako je např. kyslík, dusík a síra. Tyto prvky jsou obsaženy v mnoha částech buňky, jako jsou proteiny, enzymy a DNA/RNA molekuly, a proto může **koloidní stříbro** působit v různých oblastech najednou. **Koloidní stříbro** po jeho aplikaci velmi rychle penetruje do „místa určení“, tj. tam, kde se patogen objevil. Díky komplexnímu systémovému působení na základní životní procesy bakteriální buňky dochází k jejímu usmrcení a rozpadu na elementy. Tím, že ovlivňuje samotnou podstatu bazálních chemických dějů probíhajících v mikroorganismu, působí na širokou škálu patogenů, a proto je možnost vzniku rezistence bakterií, jako je tomu u lokálně působících antibiotik, nemožná.

Hlavní úlohou **koloidního stříbra** je působit na proteiny, enzymy a nukleové kyseliny, na které se ionty stříbra vážou a narušují jejich pevnostní strukturu. Tak se dostanou do buňky a zastaví její základní látkovou výměnu, čímž parazita paralyzují a následně zahubí. Buňka, která byla takto zničena, odchází i s částicemi stříbra pryč z těla a proto nedochází k žádnému hromadění částic v organismu. Následná

únavová nebo jiná reakce po aplikaci [koloidního stříbra](#) může být způsobená zvýšeným výskytem toxinů ze zlikvidovaných mikroorganismů. Proto je důležité dbát na dostatečný pitný režim pro rychlé vyplavení zbytkových patogenních látek. Optimální příjem tekutin je 3 - 4 dcl vody na 10 kg tělesné hmotnosti. Tekutiny popíjejte malými doušky po celý den, maximálně však do 19 hodin večer.

Koloidní stříbro působí jako katalyzátor, tzn. že jakmile patogen zahubí, opět se během jeho rozkladu uvolní do okolního prostředí a je schopno „zaútočit“ na další choroboplodný organismus. [Koloidní stříbro](#) není všemocné, avšak je velmi důležité pro boj s infekcemi a parazity, neboť umožňuje přirozenou regeneraci a rozvoj našeho imunitního systému.